

[Ellemann-Jensen]

på udbredelsen af medarbejderaktier, og som kunne have den ondsindede hensigt, at man ved at gøre det lettere at sælge aktier, samtidig med at man stadig væk ikke reparerer voldsomt på fordelene ved at beholde aktier, dels kunne opnå, at der blev et pænt udbud af aktier – og hvem ved, om der måske var nogle fonde, der på et eller andet tidspunkt kunne tænke sig at købe dem? – dels kunne få nogle af dem med medarbejderaktier lokket til at sælge dem, så den torn i ØD-tilhængernes øjne var blevet fjernet. Det skal nævnes i denne sammenhæng, fordi det er vigtigt, at man, når man gør det lettere og mere tiltrækkende at sælge aktier, samtidig gør det mere tiltrækkende at beholde aktier. Ellers opnår man ikke det, der er den erklærede hensigt med det hele, nemlig at lette de erhvervsaktive investeringer.

Vi kan fra venstre give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling. Vi håber, at man ikke har låst sig så fast i disse forslag og i de forskellige enkeltheder i dem, at vi ikke i udvalget ved en fælles indsats kan få et endnu bedre resultat ud af de gode hensigter.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti har igennem lang tid ønsket, at dobbeltbeskatning af aktieudbytter blev bragt til ophør, og har ligeledes ønsket, at avancebeskatning, bortset fra næringstilfælde, ganske særlige tilfælde, blev i hvert fald særdeles meget lempet, for ikke at sige, at vi ønskede, den helt skulle bortfalde. Derfor har vi fra tid til anden stillet forslag af den ene og den anden art om at få klaret disse forhold, men hidtil er det jo ikke lykkedes at komme igennem med noget deraf.

Jeg skal i denne forbindelse nøjes med at henvise til, at vi i samlingen 1979–80 fremsatte beslutningsforslag nr. B 74 om en ændring af avancebeskatningen efter saldometoden, og det var baseret på den betænkning, der var kommet fra selskabsskattekommissionen, og hvor vi jo var så heldige at have den nuværende skatte- og afgiftsminister med i det flertal, der gik ind for anvendelse af saldometoden. Jeg henviser nærmere til Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 7819.

Så gik drøftelsen sommeren igennem i fjor om, hvilke metoder man egentlig skulle se at finde frem til, og der blev da mere og mere,

måske navnlig også hos os, øje for, om den norske metode ville være en af dem, der kom ind i billedet, og da vi genfremsatte vores forslag, nu som beslutningsforslag nr. B 14, i indeværende samling, hvorom jeg kan henvise nærmere til Folketingstidende 1980–81, sp. 3138, byggede vi netop alternativt på enten saldometoden eller den norske metode.

Nu er der kommet et udspil fra regeringen og dens forligspartier, der bygger på noget, der ligner den norske metode, idet jeg har forstået, man har taget dele af den tyske metode med ind i forslaget. Vi er tilfredse med, at der kommer en drøftelse af disse forhold, og vi er tilfredse med, at der indføres lempelser i avancebeskatning for aktier, fordi vi, ligesom andre allerede under denne debat har sagt det, mener, at det drejer sig om at få øgede investeringer i erhvervslivet og om at få øget arbejdspladsernes antal, og vi mener, at avancebeskatningsregler vil kunne medvirke hertil.

Derfor er vi tilfredse med, at man nu vil gå ind på, at salg af aktier, når de ikke er anskaffet i næring, og når de ikke hører under særlige tilfælde, som vi jo kommer til, når vi skal drøfte værnsreglen, efter en kortere besiddelsestid kan sælges, uden at det afleder beskatning.

Men vi må i denne forbindelse have lov til at sige, at vi ikke helt forstår, hvorfor i alverden man vil fravige det princip, som har været gældende i dansk skattelovgivning gennem mange år, om, at 2 år nu engang var den tidsperiode, der var gældende efter dansk skattetradition. Nu er man altså nået til 3 år – det er nok, fordi man i de drøftelser, der er gået forud, har været endnu højere oppe i åremål, og så er man altså gået midt imellem – og dermed kan man sige, det hverken er blevet fugl eller fisk. Hvorfor dog ikke holde sig til den gode gamle regel, som vi kender fra andre skatteforhold også, hvor en 2-årig besiddelsestid medfører, at der skal gås frem efter andre beskatningsregler?

Når jeg har sagt dette, vil jeg godt føje til, at der er lidt malice alligevel, for samtidig med, at man lemper, har man jo skærpet det, idet der ikke længere skal være adgang til at fratække tab. Men hvis der bliver skattefrihed for fortjeneste efter en forholdsvis kort periode, må man vel også erkende, at der ikke kan være det store behov for at fratække tab. Det er i og for sig heller ikke dér, jeg